

SBOROVÝ DOPIŠ

Měsíčník Sboru Křesťanské společnosti Praha / ročník 22

ÚVODNÍK

CHTĚNÉ DÍTĚ

Oni vyšli a vyhlásili všude evangelium, Pán pracoval s nimi a potvrzoval to slovo znamením, která je doprovázela. Mk 16,20

Rodiče se připravují na přijetí dítěte různým způsobem. Někteří s příchodem dítěte příliš nepočítají a začnou se na péči o něj připravovat teprve ve chvíli, když zjistí, že jsou těhotní.

Jiní rodiče dítě vyhlížejí s delší perspektivou. Připravují se na jeho příchod, někdy dokonce delší dobu marně usilují, aby ho počali. Když se dozví o těhotenství, jsou připraveni do té míry, nakolik je to možné a je to výsledek jejich očekávání.

V posledních letech v církvi v České republice, až na vzácné výjimky, moc lidí k Bohu nepřichází. Asi ne všichni, ale mnoho křesťanů touží po změně. Víím, že po změně toužíme i mnozí v našem sboru. Jsme ale na příchod nových lidí skutečně připraveni?

Před několika měsíci jsem se zúčastnil jednoho semináře, kde nám byla položena zajímavá otázka: „Co byste udělali, kdyby na nedělní shromáždění přišlo dvakrát tolik lidí, než je obvyklé?“

Pominu-li technické problémy s místem apod., zůstává otázka, zda bychom byli schopni takovému množství lidí sloužit. Na posledním výjezdu vedení sboru jsme si kládli otázku, jak jsme na příchod nových lidí připraveni. Ne na probuzení, ale třeba na to, že na region přijde deset nových lidí. Máme lidi ochotné vést nové skupinky? Jsou lidé schopni a ochotni věnovat čas pastoračním rozhovorům?

Jedna z odpovědí byla, že pokud noví lidé přijdou, najdou se i lidé, kteří se budou o ně starat. Je určitě pravda, že se těžko na péči o lidi připravujeme teoreticky, a že není jednoduché být třeba mnoho měsíců připraveným vedoucím skupinky, ale bez skupinky. Rodiče, kteří se na příchod dítěte nijak nepřipravovali, a jsou těhotenstvím překvapeni, většinou péči o dítě také zvládnou. Zvládl bychom to tedy také.

Myslím, že to je z určitého úhlu pohledu pravda. Když v devadesátých letech začalo přicházet větší množství lidí, zaktivizovalo

se mnoho lidí v místních sborech a o přicházející lidi se začali starat. Bylo to ovšem v atmosféře většího očekávání, došlo k mnoha chybám a nutno říct, že o mnoho lidí jsme taky přišli. I když péči o děti zvládnou i nepřipravení rodiče, ti připravení a natěšení mají výhodu.

Jakým způsobem chceme růst? Tím náhodným, kdy jsme překvapeni, že vůbec někdo uvěřil, anebo růst dlouhodobě vyhlížíme, pracujeme na něm a přijímáme nově narozené sourozence připraveni a s vděčností?

Učedníci po nanebevstoupení Pána Ježíše reagovali jasně. Předně vyšli a vyhlásili evangelium. Je to ten největší úkol, který máme a který se týká nás všech. Máme jít a

v našich rodinách, na našich pracovištích a ve školách vyhlásit evangelium. Když to uděláme, Pán s námi začne pracovat. Nebylo to tak, že Bůh nejprve začal činit zázraky a dotýkat se lidí. Že se nějak změnila atmosféra. Bylo to tak, že učedníci nejprve vyšli a Bůh s nimi začal spolupracovat. Učedníci a Pán Ježíš začali pracovat

v synergii. Divy a zázraky následovaly zvěstování evangelia. Při tomto nasazení církve nebylo obrácení jednotlivých lidí něčím nečekaným nebo mimořádným. Církve vyhlížela nové křesťany, těšila se na ně a byla připravena se o ně postarat. Učila se za pochodu, nezvládala obrovský růst lidskými prostředky, někdy zápasila s neúspěchy a nezdary, ale nevzdala výhled na záchranu těch, kteří Pána Ježíše ještě neznali.

Když jsou manželé dlouhodobě bezdětní, jsou tím převážně zneklidnění. O to více bychom měli být zneklidnění my, pokud jsme víceméně duchovně neplodní a nevidíme nové lidi přicházet k Pánu Ježíši. Nesmíme se s tím. Udělejme to, co udělala první církev. Vyjděme a kažme. Ježíš začne kázat slovo potvrzovat skrze divy a zázraky.

Pro manžele přinesou děti změnu, starosti, ale hlavně radost. To samé přinesou noví lidé přicházející na naše regiony do našeho sboru. Těším se na to a vyhlížím to. Jak jsi na tom ty?

Lubomír Ondráček

SLOUPEK

Milí čtenáři, červen začíná počasím, jako by ani nemělo za pár dní začínat léto. Takže se zatím hodí spíš svetr a deštník. Ale možná, až budete tohle číslo otvírat, už bude zase pěkně a teplo.

Ale bez ohledu na počasí najdete ve Sborovém dopise nejnovější zprávy ze sboru i z misie. Rozhovor s Ivanou, která se na misi chystá po prázdninách, a zprávy z návštěvy našich současných misionářů v Chorvatsku.

Červen bez deštníků a pláštěnek vám přeje

Tomáš Božovský

[HTTP://PRAHA.KAES.CZ/](http://PRAHA.KAES.CZ/)

*DOBŘE, ŽE JSEM TĚ NAŠEL, GIDEONE...
VYPADÁ TO, ŽE NĚKDO SCHOVAL VŠECHNY TVOJE BIBLE
V HOTELOVÝCH POKOJÍCH.*

Z ANGLIČTINY PŘELOŽIL TOMÁŠ BOŽOVSKÝ
COPYRIGHT GOSPEL COMMUNICATIONS INTERNATIONAL, INC. - WWW.REVERENDFUN.COM

PŘEČTĚTE SI

Výjezd starších 2

Za Chorvatsy 3

Překlad Písma pro Střední Asii 4-5

24 hodin na Maximum ... 6

FUNGOVÁNÍ SBORU

V minulých číslech Sborového dopisu jsem se pokusil připomenout vizi sboru z hlediska záměru, hodnot a strategie. Dnes bych připomenul fungování sboru.

Celý sbor je veden staršovstvem. Staršovstvo rozhoduje zásadní věci věroučné a koncepční společně, některé speciální věci v týmech, a to ať jako týmy regionálních starších, tak jako speciální týmy.

Pomazání k týmovosti nám již v roce 1990 prorokoval Jim Goll. Chceme do tohoto pomazání rozhodněji vstoupit a zakusit tak naplnění dalšího Božího zaslíbení, a sice že se budou vedoucí rozmnožovat násobným způsobem. Věříme, že jedním z hlavních předpokladů takového rozmnožování je právě týmovost.

Obecně ve sboru **usilujeme o týmové vedení, kde každý tým má svého vedoucího**, který tým vede a práci týmu koordinuje.

Nechceme fungovat v pastorském modelu ani skončit v kolektivním vedení.

Kromě regionálních staršovstev jsou to hlavně následující týmy:

Provozní věci sboru řeším jako hlavní pastor spolu s **týmem zaměstnanců**.

Tzv. „**tým vedení**“ - tento tým nemá nějaké formální pravomoci a nemůže nic sám rozhodovat. Jde v podstatě o můj poradní orgán. Jmenuji ho sám a slouží mně k tomu, abych byl osobně vykazatelný (vykazatelný jsem celému staršovstvu, ale některé věci je třeba řešit osobně a operativně a při velikosti sboru nemají všichni starší příležitost vidět do mého osobního života) a také měl s kým konzultovat svá rozhodnutí a plány. Tým je kromě mě v současnosti tvořen Petrem Káchou a Milošem Kačírkem.

Učitelský tým pod vedením Tomáše Božovského se věnuje přípravě podkladů a sta-

novisek staršovstva k zásadním biblickým otázkám, které se objeví.

Prorocko-modlitební tým pod vedením Miloše Kačírka se věnuje shromažďování a rozsuzování proctví, připravuje podněty pro vedení sboru a významně se podílí na vedení sborových modlitebních shromáždění.

Velmi dobře funguje také **tým vedení mládeže** pod vedením Dita Frantíkové a **týmy nedělních škol** jak na regionální rovině, tak na rovině celého sboru.

Dlouhodobě vyhlížím vytvoření sborového **evangelizačního týmu**, který se ale zatím nepodařilo vytvořit. Potřebovali bychom také funkční **tým pro sborovou pastýřskou službu**, který by podporoval pastýřskou službu na regionech.

Lubomír Ondráček

Výjezdni setkání starších a vedoucích sboru 30.4.-2.5. 2010

Na tradiční výjezdni setkání staršovstva jsme vyjeli tentokrát ke Slapské přehradě. Ale ne kvůli koupání, ale kvůli obecnství a hledání Boží vůle pro náš sbor, hodnocení minulého roku a společným chvalám a modlitbám.

Na pořadu dne bylo mnoho témat.

Mluvili jsme o postoji k alkoholu ve sboru, mimo jiné i v souvislosti s návrhem zřídit ve sborových prostorách kavárnu, kde by se alkohol také pravděpodobně prodával. Výsledek relativně dlouhé rozpravy byl ten, že jsme nikdy nebyli a ani nebudeme sborem prosazujícím abstinenci, ale v názorech na tuto

zhodnotit, co důležitého nám chtěl Pán říci a co z toho můžeme a máme vyvodit do budoucna. Nestihli jsme ale probrat vše – slov

přišlo opravdu hodně, takže nás čeká pokračování na příštím výjezdni setkání na podzim. Začínáme realizovat první jasné závěry a k této otázce se vrátíme v některém z příštích čísel SD.

Mluvili jsme také o **kritériích na starší** a jejich službu s tím, že je třeba průběžně hodnotit, zda někdo biblická kritéria nepřestal splňovat, a o **službě dia-**

konů. V současnosti fungují diakoni jen na regionu Východ, ale přichází doba, kdy by mohla tato služebnost být ve sboru rozšířenější a třeba i někteří stávající starší by se lépe našli v roli diakona a naopak by bylo vhodné některé další do role diaconů povolovat. O tomto tématu se bude dále mluvit na úrovni vedení regionů.

Věnovali jsme pozornost **vývoji členství a účasti na shromážděních** a také jsme vyslechli výtah z vyučování bratra Hirsche ohledně pohledu na současnou církev a hledali v těchto tématech inspiraci pro svou službu ve sboru.

Závěr setkání jsme strávili v modlitbách, vzájemném žehnání a společně jsme slavili Večeři Páně.

V. Václav

ZMĚNY VE VEDENÍ SBORU

Koncem dubna **rezignoval na službu staršího David Drapák**. Sám ke své rezignaci uvádí:

Moc Vás všechny zdravím, Vzhledem k tomu, že už delší dobu nemám časovou kapacitu na to, abych se podílel na vedení regionu, posílám svou rezignaci na službu staršího.

Děkuji všem za podporu.

S Davidem jsem o celé situaci hovořil a považuji jeho krok v současné době za správný, i když nám jeho obdarování a služba budou chybět. Děkuji jemu i Lucce za jejich dosavadní službu a těším se, že se výhledově situace Davida v práci natolik změní, že se bude moci v některých oblastech do služby opět zapojit.

Koncem května **byl ustanoven pastorem regionu Střed Vladimír Hoblík**.

Za vedení sboru

Lubomír Ondráček

SBOROVÉ NOVINKY

Protože jsem čas od času tázán na různé věci a také se stanou různé události, o kterých je dobré vás informovat, pokusím se je shrnout do jednoho článku.

Rekonstrukce

Koncem května probíhají závěrečné práce ve sklepních prostorách (natěry podlahy, montáž zabezpečení a zábradlí) a během června budou prostory uvedeny do provozu (s výjimkou kuchyně, která bude dodělána následně). Během června by také měla proběhnout kolaudace prostor. V prostorách se bude scházet hlavně mládež, budou tam křty (postavili jsme tam baptisterium) a také různé mimořádné akce. Další prostory uvolní přetížené sborové prostory

v horních patrech a umožní i zvýšit pronájmy.

Vnitropodniková síť O2

Rada KS už před delší dobou uzavřela smlouvu s O2 ohledně možnosti využívat mobilní síť za zvýhodněných podmínek. Možnost zapojení do sítě je omezena na členy KS zapojené do různých služeb. Toto zapojení je průběžně nabízeno. Pokud patříš mezi lidi zapojené do služby v našem sboru a máš zájem o konkrétní informace, obrať se na svého vedoucího regionu nebo vedoucího speciální služby.

Bůh slyší naše modlitby

Během minulého roku byl sbor třikrát vykraden, konkrétně se jednalo o zkušebnu a dílnu. Někteří jsme se modlili, aby Bůh dal milost a

dostali jsme ukradené věci zpět. Minulou sobotu volal účastník jednoho koncertu Petrovi Vlasákovi, že na koncertě má zvukař věci, které poznává jako ukradené od nás ze sboru. Petr na místo odjel, kontaktovali jsme policii a na místě bylo nalezeno všech 9 ukradených mikrofonů, které majitel kina koupil v bazaru. Mikrofony máme tedy zpět a je nyní na postupu policie, zda se bude zabývat bazarem, kde dotyčný mikrofony koupil a zjistí, kdo je tam prodal.

Jsem Bohu vděčný, že naše modlitby slyšel, že máme první část ukradených věcí zpět a motivuje mě to k dalším modlitbám.

Lubomír Ondráček

MISIE

Za našimi Chorvaty

V Rovinji bylo po dobu našeho pobytu střídavé počasí. Zataženo, deštivo a občas slunce. Proto nám nevadilo, že jsme nejvíce času trávili v horní místnosti sboru rozhovory a modlitbami. Přijeli jsme povzbudit sbor, pomoci s řešením otázek, které se objevily, a také rozplést některé komunikační zádrhele.

Bůh je ale tady ve sboru v Rovinji pořád, je v srdcích našich misionářů a sourozenců Chorvatů. A bylo nám spolu dobře, jsme jedno tělo. Sbor se sice jen mírně, ale rozrůstá, takže nepřítel vítězství neslaví. Zjevný je i duchovní růst Gorana a Katariny Roksandič. Goran je dnes plnohodnotným starším, který je pro sbor výrazným přínosem.

Kromě několika dospělých se rovinští rozrostli o dvě malinké krásné holčičky: čtyřměsíční Klárku Pitzmosovou a měsíční Nadju Sanji a Gogiho. Další potencionální nový člen se teprve narodí, a to Katarině a Goranovi, za což se mnozí z nás dlouho modlili. Tak sláva Bohu! Při všem povídání a ježdění mezi rovinami a sborem jsme vyšetřili i pár hodin na procházku městem a po pobřeží. Zrovna svítlo slunce, tak jsem si zaplavala. Byla jsem široko daleko jediná, jen jeden pes z moře aportoval míček. Já jsem neaportovala, ale krásně si zaplavala v průzračném a ledovém moři. Byl to pro mě bonus a ani jsem nikoho nepohoršila, protože Chorvaté si už dávno na bláznivé turistické zvykly.

V neděli jsou bohoslužby od jedenácti. Bylo plno, chvály oživila trubka, kázal Luboš. Na konec přečetl vyjádření Podpůrného týmu k situaci ve sboru včetně našich doporučení. Po bohoslužbách jsme žehnali a modlili se za každého, kdo si pro modlitbu za námi přišel. Nedělní odpoledne jsme se sešli s Pitzmosovými a Goranem u Dohnalů na kampání. Opět jsme o všem mluvili a modlili se spolu. Luboš žehnal Pitzmosovým a potom také Jirkovi a Goranovi do společné služby starších. Goran vyprávěl sen, kterému teď nově porozuměl. Bylo to varování před rozdělením, které vyrostlo z uvěření lži a z nejasně pojmenovaných věcí. Tlak na rozdělení a zvláštní zmatky v komunikaci jsou v Chorvatsku zřejmější než jinde. Za to je potřeba se dále modlit, protože naše bojování není proti tělu a krvi, ale proti mocnostem zla.

V pondělí ráno jsme se vydali zpět a k večeru dobře dorazili domů. Celou cestu jsme ještě probírali chorvatskou situaci a modlili se. Opravdu přesně na hranicích jsme se „přešaltovali“ zase na naše české starosti a radosti, které do té doby zůstaly stranou. Dá se říct, že chorvatská břemena, která jsme postupně Pánu předávali, nám byla na hranicích zabavena. Opět jsme začali myslet na naše domácí věci a modlit se za ně – dávat je Bohu. Takže moje „dobrá rada“ je: když si chceš odpočínout od svých starostí, vydej se zcela k řešení cizích. Na ta tvoje ti nezbude čas.

Protože od našeho pobytu v Chorvatsku uplynula nějaká doba, musím ještě zmínit jednu nemilou věc, která vyžaduje zvýšenou modlitební aktivitu. Jirka Dohnal je po operaci kolene. Ne vlastní vinou se vyboural (i s Terezkou) na motorce. Tereška má pohmožděné zápěstí a on něco dosti vážného s kolenem. Prosím modlete se za jejich brzké uzdravení a také dál za douzdravení všech vztahů.

Nanda

Prohlášení podpůrného týmu

Jako vysílající sbor Dohnalových a Pitzmosových si považujeme za výsadu, že se skrze jejich službu můžeme podílet na šíření Božího království v Rovinji a okolí. Vnímáme svoji zodpovědnost za tuto službu při plném respektování samostatnosti EPC Rovinj. Při své současné návštěvě jsme byli povzbuzeni duchovním růstem Gorana a Katariny Roksandič, a vidíme v tom naplnění jednoho z cílů naší misijní práce, kterým byl růst místních vedoucích.

Vidíme Gorana a Katarinu jako zralé lidi a věříme, že jejich duchovní autorita a pomazání ještě porostou.

Shledali jsme ale také některé problémy v oblasti vztahů z minulosti jako nedořešené. Na základě rozhovorů a konkrétních zjištění jsme doporučili, aby Jirka Pitzmos ukončil svou službu staršího sboru, s pomocí ostatních pracoval na svém růstu a věnoval se dál vymezeným úkolům. Chceme také pomoci se zvýšením efektivit misijní práce.

Vedení sboru EPC Rovinj s doporučením souhlasí a přijalo je.

Jako KS Praha chceme vytrvat ve svých modlitbách, finanční i další pomoci vůči EPC Rovinj.

Podpůrný tým

*Lubomír Ondráček, Tomáš Božovský,
Jaroslav a Anna Slobodovjél*

Překlad Písma pro Střední Asii

Ivano, jak ses dostala k misii?

Pána Ježíše jsem poznala v Kanadě a krátce po svém obrácení jsem se během cestování po Americe neuvěřitelnou shodou „náhod“ dostala do misijní školy YWAM, kde jsem prožila, že mne Bůh volá do misie. Čekala jsem, že hned někam vyjedu, ale nejprve mne Bůh poslal zpět domů, kde se pak obrátila celá má rodina, včetně zarytých komunitických prarodičů na mamčině straně. Když už jsem myslela, že misie byl jen sen, otevřela se mi cesta na půl roku do Izraele. Chtěla jsem tam zůstat nastálo, ale vedoucí YWAM v Plzni mne poprosili, zda bych jim pomohla uspořádat první Učednickou výcvikovou školu (DTS) v ČR. Tak mne Bůh zas převedl do ČR. Uspořádali jsme celkem tři DTSky, s dvouměsíčními výjezdy do Bosny, Ruska a Turecka s Bulharskem. Každý běh byl úplně jiný a Bůh se vždy se studenty setkal. I pro mne to byla velká škola. Zažili jsme mnohé způsoby misie, překonali různé těžkosti, učili se modlit s vírou a zažili několik zázraků. Během práce ve YWAM jsem se dozvěděla o slavné historii misie Moravských bratří a povzbuzovala jsem české křesťany, aby do ní vstoupili.

V roce 2004 jsem odjela na biblickou školu do USA. Jednou nám náš ředitel vyprávěl, jak se podílel na překladu Písma do jednoho z jazyků Indie. Vyzýval ty z nás, kdo jsme lingvisticky nadaní, abychom to zvládli. V tu chvíli mi Hospodin řekl: „To jsi ty“. Tak jsem se o tuto oblast začala zajímat a zjistila, že na světě je dosud 330 milionů lidí, kteří nemají Písmo ve svém mateřském jazyce. Myslela jsem si, že se to týká jen afrických „Křováků“, ale zjistila jsem, že například v Asii, ke které mám blízko, je velké množství etnických skupin, které na překlad ještě čekají.

Po mém návratu do ČR mi ale tragicky zemřel otec a tak jsem další tři roky trávil

vyřizováním jeho složitě pozůstalosti. Vždy mi ale Bůh dal příležitost nějak se zapojit do misie, byť jen okrajově.

Nyní se konečně chystám. Absolvovala jsem pětiměsíční lingvistickou přípravu v Anglii a v září bych měla odjet nejprve do Ruska a potom do Střední Asie, kde se nejprve budu učit státní jazyk své země a potom začnu analyzovat jazyk skupiny, kterou mi přidělí. Doufám, že teď už mne Hospodin zpět neodvelí ☺.

Co sis před patnácti lety představovala, že bude po Božím volání následovat?

Myslela jsem, že hned odjedu. Poznala jsem ve škole YWAM spoustu misionářů, kteří ani neabsolvovali žádné školy a nechali se jen tak vést Božím hlasem a Bůh si je mocně použil. Když jsem se třeba v Kanadě seznámila s jedním zakladatelem nějaké africké misie, hned jsem se ptala, jestli to nejsou otevřené dveře na misi. Byla jsem dost zklamaná, když mi Bůh řekl, že mám jet zpět do ČR.

Musela ses vyrovnávat se zklamáním, když ta pravá ořechová služba nepřicházela. Jak ti to šlo?

Pamatuju si, jak zbytečná jsem se cítila, když jsem po návratu z Kanady pracovala ve stavební firmě a sloužila jen tehdy neobrácené vlastní sestře a občas překládala články pro časopis ICEJ. Pořád jsem čekala na nějakou úžasnou službu, až mi jednou Bůh řekl, že se mám učit být věrná v tom, co mi dává. A pro teď mi světil ty překlady. Jemně mne napomenul, že je dost „flákám“ (dělala jsem je vždy na poslední chvíli a ve spěchu). To byla zásadní lekce.

Snila jsi stále sen o budoucí velké službě, nebo ses ho už vzdávala?

Krátce po obrácení jsem dostala prorocké slovo, že pro

Boha vykonám velké věci. Vždy jsem to slovo měla na paměti, ale pak jsem začala selhávat v různých věcech. Zpětný kulturní šok po příjezdu z Kanady byl dost těžký a vůbec jsem měla pocit, že v Kanadě se „věřilo“ snáze. Občas jsem ze sebe byla tak zoufalá, že jsem měla pocit, že si nezasloužím být ani křesťan, natož misionář... Bůh k misii nic neřikal, už jsem to prakticky vzdávala. Pak po dvou letech promluvil a pro mou duši to bylo jako živá voda.

Jak k tobě, Ivano, promluvil?

No, dostala jsem zrovna nabídku jít dělat na půl roku do Německa za dobré peníze. Byla jsem doma, myla jsem ledničku a přemýšlela o tom. A najednou jsem v srdci měla myšlenku: „Když bys mohla do Německa, tak proč ne rovnou do Izraele?“ Najednou to dávalo smysl. Prosila jsem Boha o potvrzení a ten den jsem se při pravidelné večerní kapitole z Písma zrovna dostala do desáté kapitoly Matouše: *„Nechodte na cestu pohanů, nevstupujte do města Samaritánů, ale raději jděte ke ztraceným ovcím z lidu Izraele.“* A bylo to. Ludmila Hallerová mi pomohla najít místo dobrovolnice v konferenčním středisku pro mesiánské Židy a křesťanské Araby. (Žel, teď už je zavřený.)

Pro mou sestru bylo hodně těžké nechat mne jít, Bůh jí skrze mne hodně pomáhal a dával novou naději. I já se bála, jestli dělám dobře. Bůh mi ale ukázal, že když On mne někam volá, postará se o ty, které nechávám za sebou. A naopak, kdybych je nedovedla opustit a chtěla se o ně starat dál, tak Mu vlastně budu bránit sloužit jim. Trvalo ještě rok, než jsem odjela, tak si na to sestra mohla zvyknout a postupně to přijala jako oběť, kterou může Bohu dát. A když jsem odjela, Bůh jí dal znovuzrození, společně s mamkou. A má

druhá sestra, která byla v té době už znovuzrozená, přijala během mého pobytu v Izraeli dar jazyků – po dvou letech modliteb! Bůh je věrný.

Do nového působiště myslím odchází s realističtější představou, než jako člověk hned po škole. Přesto, čekáš, že tě něco příjemně překvapí?

No, abych se přiznala, těším se, ale zároveň i bojím. Zatím se mi na misií vždy moc líbilo, i když jsme občas prožívali těžké věci. Ale teď jedu na dlouhou dobu, do naprosto cizí kultury a sama. Takže jsem při rozhodování k cestě prošla mnoha tlaky a strachy a umíráním sama sobě. Rozhodla jsem se nepředstavovat si nic a věřit Hospodinu, že kam mne pošle, tam se o mne postará. Pak jsem od jednoho bratra dostala

toho být hodně, ale zároveň opravdu očekávám, že se o mne Bůh postará. Zatím jsem obvykle na misií byla opravdu spíš jako ryba ve vodě. Hlavně budu tam, kam mne Bůh postavil, a to je to nejlepší místo na světě.

Jak je postaráno o věci, na které absolventi moc nemyslí? Například účast na důchodovém pojištění? (Tím nechci říct, že už se to blíží.)

No, to bych prosila! ☺ Já už tyhle věci musela řešit během své práce ve YWAM, takže to mám vyřešené. Na Wycliffe se mi líbí, že mají tyhle věci hodně propracované. Mí vedoucí na místě určení budou velmi úzce spolupracovat s mými vedoucími v ČR, kteří budou spolupracovat s mým pastorem. Na spoustu věcí jsou tam pravidla a mám z toho dobrý pocit, že se o mne postarají, i kdyby se mi něco stalo nebo tak. Budu normálně platit daně, zdravotní i sociální pojištění a ještě speciální připojištění léčebných výloh v cizině.

Máš už zajištěnou podporu regionu a sboru. Můžeš o tom říci něco bližšího?

S Milošem Poborským (mým pastorem) zrovna teď studujeme knihu „Pošli a Pomáhej“ a chceme připravit můj podpůrný tým na regionu (který bude mít na starosti nejen finance, ale i modlitby, rozesílání zpráv, technické detaily po mém odjezdu

atd.). Jednotlivci na regionu mi už slíbili svou podporu a brzy se o tom bude mluvit na úrovni celého regionu. Oni mne už

**Číslo účtu pro podporu je
27-2666930297/0100;
Variabilní symbol pro Ivanu je: 005.
(Pokud ho tam nevyplníte, peníze
půjdou na všeobecné potřeby
Wycliffe CZ, což je taky užitečné :)**

**www.wycliffe.cz
Iva.asia@seznam.cz**

znají, region mne podporoval pět let, když jsem pracovala ve YWAM v Plzni. Misijní rada KS Praha se mnou komunikuje, už mne podpořili i při studiu v Anglii a slíbili mi podporu i dál. Od března navíc objíždím různé sbory v ČR, které si mne pozvaly, a vyprávím o překladu Písma s prosbou o podporu. V některých mne tak začali podporovat jednotlivci, někde i celé sbory. V tuto chvíli mám už příslibenou více než polovinu potřebné částky. Bůh je věrný. Moc mne povzbuzuje, že už několikrát se stalo, že lidé řekli, že se zrovna modlili, aby jim Bůh dal někoho na starosti na modlitbách nebo finančně, a zrovna přišli na bohoslužby, kde jsem vyprávěla o misií, takže mne berou za svůj projekt od Hospodina. Je krásné vidět, že Bůh mne na tu misií posílá skutečně jako jeden úd organismu, který sám dává dohromady.

**Děkuji za rozhovor.
Ptal se**

Petr Hrdina

prorocství, že to „bude lepší, než čekám“. To mne moc povzbudilo a částečně se to naplnilo i během mého výcviku v Anglii. Bůh mi tam splnil několik snů. Sice to byly drobnosti, ale viděla jsem za tím Jeho ruku. (Například to, že jsme tam založili pěvecký sbor a já si po 15 letech zazpívala čtyřhlasně Bacha.)

S jakými nepříjemnými věcmi se můžeš vyrovnávat?

Myslím, že první věci budou praktické věci. Studená voda na sprchování, problémy s elektrikou, nebezpečné breberky ve vodě a v jídle... Tyhle věci dokážou být velmi únavné. Druhou věcí možná bude to, že lidé budou mít naprosto odlišné životní zkušenosti, takže nevím, nakolik si vzájemně porozumíme. Například to, že jsem svobodná žena, která sama letí na druhou stranu světa... proč jsem se nevdala... (zatím na každé misijní cestě mi vždy nabízel nějakého manžela). Budu asi na začátku žít v rodině, to může být skvělé i příšerné. Možná bude problém i s jazykem, ale tam spoléhám na svou nutkavou potřebu komunikovat, která mi obvykle velmi rychle pomůže naučit se a domluvit se. Může

Rok aktivit v Mníšku

Skupinka, která se schází v okolí Mníšku pod Brdy během jara loňského roku přijala za své **rozhodnutí uspořádat kurzy Alfa**. Svědomitě jsme připravili tým asi deseti lidí, který byl schopen postarat se až o 20 hostů. Vytiskli jsme a roznesli do schránek 3 tisíce pozvánek a na plakátovacích plochách města jsme vylepili 10 plakátů. Kurz proběhl v nově zrekonstruovaném sále místního Domova pro seniory. Využili jsme zázemí Domova, kde nám vždy výborně uvařili. Přihlásilo se celkem 11 lidí. Na první večer přišlo osm hostů, celý kurz pravidelně navštěvovalo 5 hostů. Jednomu manželskému páru kurz pomohl k obnově duchovního života v manželství.

Pozdrav z Mníšku. Náš. Alf. Píšeta. - Oblastní O. & H. Zám. Král. Vinohrady 716

Na začátku letošního roku jsme absolventy kurzu pozvali na naší domácí skupinku. Nakonec zůstali dva noví lidé z kurzu, kteří chodí na skupinku zcela pravidelně, další dva se objevili jen zřídka. Na skupince jsme prošli celý list Filipským podle knihy „Život který stojí za to“ od Nickyho Gumbela, kde se v devíti lekcích probírají rysy

nového života v Kristu. Ačkoliv se ani jeden z účastníků zatím neobrátil, oba se k Bohu

velice přiblížili a křesťanství je velice zajímavá. Jak oba řekli, skupinku považují za vrchol dění celého týdne a vždy se velice těší. Jak říkají, jsou rádi, že se mohli spřátelit s lidmi, kteří se umí sdílet o své víře s ostatními.

Od ledna letošního roku se také nově začala scházet přímo v Mníšku **modlitební skupinka za Mníšek**. Každé pondělí se na ní schází 2 až 5 horlivých modlitebníků. Učíme se za Mníšek bojovat v duchovních oblastech a hledáme přímé vedení od Pána, abychom věděli, jak dál postupovat v získávání dalších lidí pro Krista.

Za aktivity v Mníšku jsme se také pravidelně modlili na středečních ranních modlitebních starších sboru. Na modlitbách jsme přijali rozhodnutí jet se společně modlit i přímo do Mníšku. **Modlitební výpravu** jsme uspořádali

v pondělí 22.3.2010 v odpoledních hodinách. Nejprve jsme společně vystoupili na místní dominantu, vrch Skalka, kde je historická kaple a křížová cesta. Z nedaleké vyhlídky nad městem jsme se asi dvě hodiny modlili a chválili Pána. Promodlovali jsme také různá slova, která jsme na během modliteb přijali. V podvečer jsme se ještě společně s místními modlitebničky spojili na modlitbách přímo ve městě.

Pro nadcházející období chceme **pokračovat v duchovním mapování místa** a modlit se za konkrétní vedení v tom, jaké další misijní aktivity vyvíjet a jaké je jejich načasování. Toužíme po tom, aby mohlo mnoho místních obyvatel přijít k Pánu a jsme připraveni aktivně se zapojit do služby.

V tuto chvíli uvažujeme spíše o několika jednotlivých akcích, během kterých bychom se mohli seznámit s dalšími místními lidmi, a chceme je pozvat na již existující domácí skupinku.

Pokud by se kdokoliv chtěl připojit ke skupince v Mníšku, je to velice vítáno. Může se stát, že někdo z vás má ve svém okolí někoho, kdo odtud dojíždí do Prahy za prací. V takovém případě prosím kontaktujte Miloše Poborského: milos.poborsky@o2active.cz.

Miloš Poborský

NA CO SE DÍVÁME A CO SI ČTEME

Poručík Alexander Rjepkin

Válka není nikdy jen o střetu dvou a více front. Ovlivňuje především osudy lidí žijících v týlu bojových linií. Vzniká mnoho dramatických příběhů, které historie často ani nezaznamená. Jeden takový natočil v prostředí brněnské vojenské nemocnice režisér Václav Bínovec.

Leží zde zajatý a těžce raněný poručík Rjepkin (Vladimír Borský). Jen ošetřující lékař Dr. Šrámek (František Smolík) ví, že jde o dezertéra, který zběhl kdysi z ruské armády k nově vznikajícím českým jednotkám. Rjepkin leží ve městě, odkud odešel po započetí první světové války na frontu a kde stále žije jeho milovaná manželka. Pečlivě musí tajit kdo skutečně je, neboť jako dezertéra by ho čekala poprava. Doktor mu nakonec dopomůže k setkání s manželkou, ale překvapí je při něm fanatická německá ošetřovatelka Mathilda, nenávidící vše slovanské (Adina Mandlová), ale přitom tajně zamilovaná do Rjepkina.

Hraje zde mnoho znamenitých herců.

Kromě již zmíněných např. Jaroslav Marvan, Jindřich Plachta, Teodor Pištěk st., František Kreuzmann st. Svůj debut zde měla ve svých 36 letech(!) Marie Rosůlková. Skvělý výkon podala Adina Mandlová v pro ni dost netypické roli. Mistrovsky zahrála těžký vnitřní boj, kdy se musí jako jediný vhodný dárcce rozhodnout, zda zpočátku nenáviděnému Rjepkinovi poskytne svou krev k záchraně, nebo zda ho nechá zemřít. Přes dobře vykreslenou tísnivou atmosféru první světové války zde probleskují zrnka humoru, zvláště při vzájemném povzbuzování mezi pacienty při odchodu ze špitálu

zpět na bojiště. V závěru použité krátké dokumentární záběry z bojů na frontě a pochodujících legionářů v slavnostním průvodu po skončení války, vyvedou diváka z nemocničního prostředí a umocní tak jeho zážitek.

Film byl uveden do kin v létě roku 1937 a jeho stáří prozrazuje jen černobílá barva a pochopitelně lehce snížená kvalita záznamu. Svoji úroveň ale svoji dobu předběhl o pořádný kus. Možná i proto rychle zapadl a byl dlouhá léta opomíjen. Německá propaganda ho v našich kinech pochopitelně nemohla tolerovat. Samotný režisér byl po válce souzen za vlastizrada a díla takových měla u nás vždycky problematickou cestu na výsluní. I v porovnání s dnešní tvorbou patří Rjepkin mezi to nejlepší s válečnou tematikou, co se kdy natočilo. Na serveru ČSFD obdržel vynikajících 71%. Poprvé nabízím čtenářům SD film, který je téměř nedostupný. Na DVD a mám dojem, že ani kdysi na VHS, vydán nebyl. Ale v poslední době šel nejméně dvakrát v televizi. Případným zájemcům mohu zapůjčit legální nahrávku.

Pavel Rosecký

24 HODIN NA MAKSIMUM

Aneb **historicky první celostátní setkání mládeži křesťanských společenství** se konalo 30.4.-1.5.2010 v Hradci Králové. Název akce naprosto přesně vystihuje, jaká byla. Mohli jsme si opravdu užít celých 24 hodin na maximum s Bohem a se sourozenci z celé České republiky. Užili jsme si prima chvály pod vedením chválcí skupiny z Hradce Králové a vyslechli jsme si skvělá a trefná kázání.

První měl Jakub Limr. Co je to víra? Důvěra, že to se mnou Bůh myslí dobře za všech okolností. Když se nad hlubokou propastí díváme na Ježíše a ne dolů, je naše cesta mnohem jistější.

O další poselství se s námi podělil Marek Prošner. Upozornil nás, že být s Ježíšem je opravdu vzácná věc a výsada, avšak znamená to, že jsme jako ovce mezi vlky. Bůh nám ale slibuje, že v tom bude s námi. Dále nám připomněl, že velkých věcí nedosáhneme bez Boží školy.

Nelze přeskočit žádnou třídu. Všechno má svůj čas.

Ježíš pilot mého života? To nám zprostředkoval Karel Řežábek. Znamená to pilot formule nebo letadla? Dozvěděli jsme se, že ani jedno ani druhé není ideální. Nejlepším pilotem je pilot - sloup,

který se používá jako základ velkých a velmi zatěžovaných staveb.

Kromě kázání a chval jsme se společně modlili za jednotlivé mládeže, užili si skvělé semináře a workshopy a seznámili jsme se s novými lidmi. Také jsme si mohli popovídat v čajovně nebo si zahrát společně všelijaké hry. Prostě a jednoduše, akce to byla velkolepá. Domů se nám vůbec nechtělo. Vrátili jsme se pořádně nabití a už teď se nemůžeme dočkat dalšího ročníku.

Noemi

SVĚDECTVÍ

Skupinka v Pečovatelském domě

Začalo to tím, že Ota šel venčit psa a dostal se až k Pečovatelskému domu v Habrové ulici. Prohlížel si zvenčí zařízení, o kterém jen matně tušil, co lidem poskytuje, a začal se modlit. Potom toto místo navštívil ještě několikrát, obcházel kolem, opět se modlil a uvědomil si, že mu pravděpodobně Bůh ukázal místo, kterému by bylo dobré se věnovat. Rozhodl se to zkusit. Už ani nevím, proč o tom mluvil právě se mnou, ale výsledkem byla moje návštěva u paní ředitelky Novotné. Vysvětlila jsem jí, kdo jsem, odkud a co děláme, a zda bychom mohli jejím světečům zpestřit pobyt občasným povídáním, zpíváním či čtením z Bible. Velmi mne překvapilo, když paní

ředitelka bez váhání souhlasila. A potom už převzal iniciativu Ota. Oslovil na regionu pár lidí, zda by do toho nešli s námi a mohli jsme začít.

První setkání bylo rozpačité, nespěšné, poznávací, ale plně očekávání. Začátky nebyly jednoduché, protože Ota měl představu, že budeme tak jednou, dvakrát evangelizovat a následně pokračovat programy. Ale člověk mívá a Hospodin mění.

Jelikož v tomto zařízení žijí lidé ve věku od šedesáti let výše, lidé, kteří mají různé zdravotní problémy, lidé, pro které jsou pravidelné návštěvy na našich setkáních mnohdy nemožné, lidé, kteří mohou přijít naopak jen jedinkrát, vše dopadlo úplně jinak. Každou schůzku začínáme vlastně od začátku a v podstatě stále

evangelizujeme. Naše skupinka má dneska devět až dvanáct pravidelných posluchačů a pokaždé nějakého hosta. Scházíme se každý měsíc a společně se modlíme a čteme si Písmo s krátkým slovem. Občas si dáme čaj nebo kávu a dokonce jsme v tomto úzkém kruhu letos oslavili dvoje kulatiny.

V březnu 2010 uplynuly dva roky od naší první návštěvy. Z našeho regionu jsme v této službě závazně zůstali již jen my dva, ale nelitujeme. Kromě radosti z toho, že můžeme jednou měsíčně kázat evangelium, že můžeme rozdávat Bible a knížku Více než tesař, nás těší i to, že jsme se stali svědky zázraku.

Devadesátiletá paní Jiřinka přijala Pána a právě při dvouletém výročí naší „spolupráce“ byla v březnu za účasti celé skupinky pokřtěna. Věříme, že Pán s naší skupinkou ještě neskončil, ale že dovolí, abychom zažili další překvapení a zázraky.

Alena Melicharová, region Východ

Kurs Užívání duchovních darů 21.9. – 14.12.2010

- Komu je kurs určen: **každému, kdo se chce naučit zacházet s duchovními dary**
(především s prorockým darem)
- Místo konání: **budova KS Praha, Na Žertvách 23, Velký sál**
- Čas konání: úterky od 18.00 do 21.00 hod v termínech od 21.9. do 14.12.2010
(jednou za 14 dní)
- Vstupní test: na ověření, že zájemce má alespoň minimální biblické věroučné základy
ve struktuře **dle epištoly Židům 6:1n**
- Podklady: uchazeči dostanou skripta a doporučená literatura, budou se nahrávat lekce
ve formátu MP3
- Služební tým: **pod vedením Miloše Kačírka**
- Témata: Charakter a dary, Prorokování obrazem, Jak vzniká zjevení, Vztah proroctví
a modlitby (chvály), Vztahy mezi provokujícím a dalšími služebníky (resp.
k autoritám), Mluvení jazyky a jejich výklad, Základy biblické symboliky.
- Přihlášky: na e-mailovou adresu Magdy Louthanové (magda.louthanova@volny.cz)
nebo Marcely Láníkové (marcela.lan@volny.cz)
- Školné: 400 Kč
- Další informace: v příštím Sborovém dopise

DNY DOBRÝCH ZPRÁV

Milí sourozenci,
s velkým potěšením mohu oznámit
spuštění nových webových stránek
www.dnydobrychzprav.cz.

Moc děkuji Danielovi Sýkorovi, který dodal
grafický návrh a Luděkovi Turzíkovi,
který to zadal na web.
**Těším se na Vás a Vaše přátele
na třetím ročníku Dnů Dobrých Zpráv,
které se konají od 1. do 6.11. 2010.**

Sloboda, vedoucí DDZ

Biblické hodiny na regionu Jih

Kdy: Každou středu v 18:30

Kde: ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Praha 4, Modřany.

Metro C Kačerov, bus 139, 205 do zast. „Labe“

Metro B Smích. nádr. bus 253 do zast. „Družná“

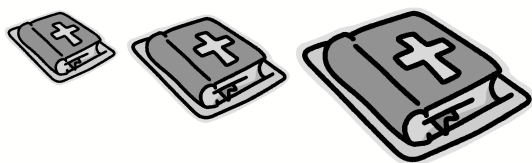
Vstup zdarma

Témata:

2.6. Dan Drápal

Poznávání Boží vůle

(Je to vůbec možné? Pokud ano, jak na to?)

9.6 Dan Drápal

65. Žalm

(Co nás skutečně nasytí? Čemu a komu vděčíme za prosperitu?)

16.6. Miloš Poborský

Rovnováha v Bibli (Boží milosrdenství a přísnost)

CELOPRAŽSKÁ ČTVRTLETNÍ MODLITEBNÍ

Kdy: Pondělí 7.6. 2010
v 18:30

Kde: CB Praha 1,
Soukenická 15

AGLOW,

mezinárodní a mezidenominační sdružení žen
zve na další setkání, které se koná

v pátek 11.6. 10 v 18:00 v „kavárně“ ve dvoře,
Soukenická 15 (CB).

Hostem bude **Lída Hallerová**.

Jako obvykle chceme společně chválit Boha,
sdílet se o tom,

co Bůh činí v našich životech, potěšit se a povzbudit..

Jste srdečně zváni i se svými přáteli.

Křesťanské společenství mládeže, o.s. ve spolupráci s mládeží KS Praha
pořádá pro 12-18 leté Teen camp '10

ze tmy do světla

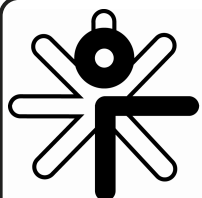
21. - 27. srpna 2010

Sport, workshopy a tanec, ale také zajímavá biblická vyučování.
Teencamp bude letos opět na Šumavě a pokud se přihlásíš brzy,
zaplatíš pouze 2100Kč.

Informace: www.mladezpraha.kaes.cz/teencamp
nebo 724 435 309 (Dita).

Za podpory Magistrátu hl. města Prahy

**Mládež
KS Praha**

WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

SETKÁNÍ MLÁDEŽE

DOROST (12-15 LET)

středy 17:00-19:00 hod
více info **Maruška Bukáčková**
775 641 671
marie.bukackova@kaes.cz

POROST (15-18 LET)

úterky 17:30-19:30 hod
více info **Dita Frantíková**
724 435 309
dita.frantikova@kaes.cz

ODROST (18-25 LET)

pondělky 18:30-21:00 hod
více info **Michal Klesnil**
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Koupím byt v Praze

Marta Šlégllová, 777 317 998,

marta-bozi@seznam.cz

Nabízím křesťance stěhující se do Prahy, nebo už v Praze v nevýhodném podnájmu bydlící, **spolubydlení v bytě 3+1**. Krátkodobě i dlouhodobě. Vladka.

vladka.novo@seznam.cz
728 923 922

Pronajmu krásný, zrekonstruovaný byt 2+1,

v parku, lodgie a sklep, metru B - Invalidovna. Volný ihned.

Kontakt: 737 413 092,
email: zdeherman@gmail.com

večerní setkání pro mládež, kde to žije!

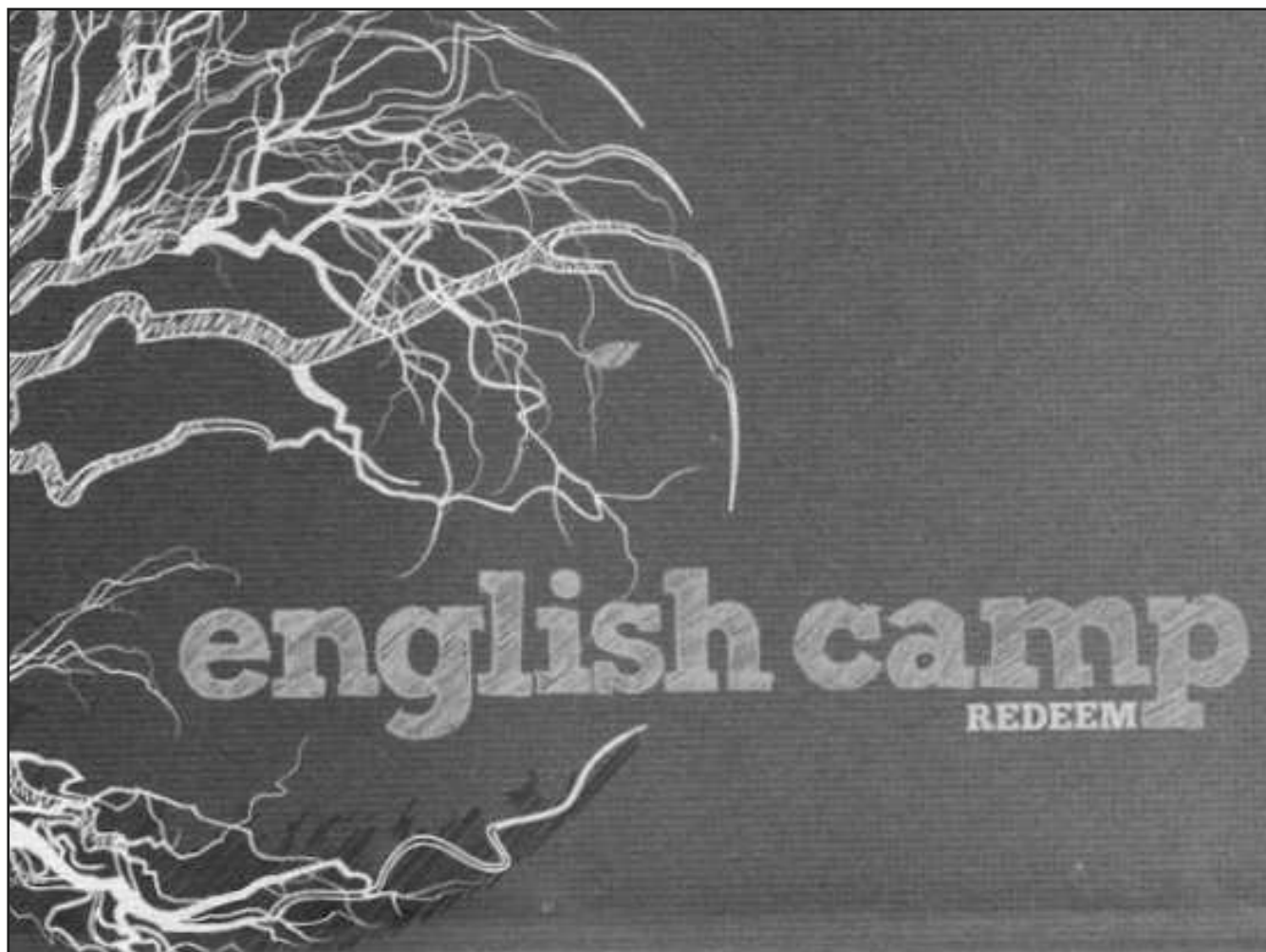

Vím, kam jdu

hudba • tanec
scénky • hry
vstup zdarma

13.06.10 v šest hodin
Škola TGM
Ortenovo Nám. 34, Praha 7

Křesťanské společenství Praha www.mladezpraha.kaes.cz sesta_sesta@kaes.cz
724 435 309 (Dita Frantíková)

**Výuka jazyka zábavnou a netradiční formou
Práce ve studijních skupinkách podle úrovně AJ
Příležitost konverzovat s rodilými mluvčími
Zábavné hry a sporty
Večerní křesťanské programy**

**Křesťanské společenství mládeže o.s. ve spolupráci
s Křesťanskou akademií mladých pořádají:**

**ENGLISH CAMP 2010
v termínu 31.7. – 7.8. 2010**

v penzionu „Vinoř“ v Horním Maršově (Krkonose)

KONTAKT: Štěpánka Bláhová, tel: 777 576 530; e-mail: spetanka@seznam.cz
Informace: <http://www.englishcamp.kspraha.com>

SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

Sborové bohoslužby

4. 7. shromáždění není z důvodu konání Křesťanské konference

1. 8. pokoušíme se uspořádat shromáždění pod širým nebem, místo bude upřesněno.

Sborová modlitební

Pondělí 14.6., 12.7., 2.8. a 30.8. v 18:00

Setkání služebníků

Sobota 18.9. a 27.11. v 9:00

Není-li uvedeno jinak, konají se sborové akce na adrese sboru.

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společnosti Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8

Kontakt

tel/fax: 284 822 294

e-mail: praha@kaes.cz

<http://praha.kaes.cz/>

Účet

Sbor Křesťanské společnosti Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

Č.ú.: 179877055/0300

konst. s.: 0558

var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební	fond
682103	Angel	Lama

INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Komunitní centrum - Motýlek, Vlčkova 1067, Černý Most, (vchod z ul. Bouřilova, 2 min. od metra Rajská zahrada)
- **Počet členů:** 29/18/21

ZÁPAD

- **Kolektivní vedení**
- **Shromáždění:** Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
- **Počet členů:** 51/10/22

STŘED

- **Vedením pověřen:** Mirek Hoblík
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Strašnické divadlo, Solidarity 53, Praha 10
- **Počet členů:** 92/19/56
- **Vstup:** Žeňa a Mirek Němcovi

VÝCHOD

- **Pastor:** Otakar Kunzmann
- **Shromáždění:** Ne 16:00, Na Žertvách 23
- **Modlitební:** každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
- **Počet členů:** 84/9/24
- **Vstup:** Simona a Eliška Mikulandovi

SEVER

- **Pastor:** Tomáš Božovský
- **Shromáždění:** Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo nám., Praha 7
- **Modlitební:** 28.6. v 18:00 u Václavíků
- **Počet členů:** 112/22/49

JIHOVÝCHOD

- **Pastor:** Zdeněk Rašovský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (9:45 modlitební), Komunitní centrum Matky Terezy, boční vchod (vpravo od hlavního vchodu), U Modré školy 2337/1 (metro Háje)
- **Počet členů:** 45/2/27
- **Vstup:** Monika Walkerová

PALMOVKA

- **Pastor:** Martin Čunek
- **Shromáždění:** Ne 10:00, Na Žertvách 23
- **Počet členů:** 80/15/28
- **Vstup:** Marcela a Eduard Bláhovi (přestup ze Západu)

JIH

- **Pastor:** Miloš Poborský
- **Shromáždění:** Ne 10:00 (modlitby 9:30), ZŠ prof. Švejcara, Mráčkova 3090, vchod B, Modřany, Praha 4
- **Pozor! poslední shromáždění v ZŠ Mráčkova bude 20.6., dále info viz www.prahajih.cz nebo tel 724 435 303**
- **Modlitební chvíle:** Ne18:00 - Dáša Blažková, Slepá I/14
- **Počet členů:** 44/5/23
- **Výstup:** Cecilie Fišnarová

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:

Sbor Křesťanské společnosti Praha
Na Žertvách 23, 180 00, Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.

Šéfredaktor:

Tomáš Božovský, tel: 233 542 714,
724 435 310, e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Pavel Rosecký, Johana Dittrichová, Anna Slobodová

Příjem článků:

písemně na adresu sboru nebo na e-mail
sd@kaes.cz

Uzávěrka:

Vždy k 15. předchozího měsíce.

Doporučená cena: 12 Kč.

**Příští číslo vyjde
v neděli 4. července 2010.**

